

ANGÅENDE VINDPÅVERKAN PÅ ANGRÄNSANDE FASTIGHETER

Under våren 2023 genomfördes ett flertal fältbesök i det aktuella området i samband med naturvärdesinventeringen. Det hade redan vid inventeringstillfället genomförts avverkningar av hela ytan och ingen uppväxt skog finns längre kvar. Området har därför inget sammanhängande trädskikt och består i dagsläget primärt av en blandning av helt öppna ytor (hyggesytor) och ytor med björksly/ung björkskog med lågt-visst naturvärde.

I rapporten från naturvärdesinventeringen (Salomon 2023) redovisas markhistoriken enligt följande: 1975 var större delen kalavverkad. 1960 ser man på ortofoton en heterogen, uppväxt barrblandskog. 1940 fanns ett betydligt glesare trädskikt med inblandning av ädellöv, eventuellt skogsbete. Häradsekonomiska kartan från förra sekelskiftet bekräftar att det tidigare varit ett betydligt större lövinslag.

Som ett resultat av varierande markhistorik och trakthyggesbruk har det historiskt sett de senaste 80 åren inte förekommit någon stabilitet i mikroklimat eller med avseende på hur vinden har påverkat angränsande fastigheter.

En planteringsskog som återkommande kalhuggs utsätter omgivningarna för stora påfrestningar på grund av den stora förändring det medför när uppväxt skog tas ner. Efter kalavverkning ser man också ofta påtagliga kanteffekter på både trädskikt och artsammansättning på angränsande uppväxt skog (som en följd av ökad vindpåverkan och uttorkningseffekter). Omfattningsmässigt är det dominerande trakthyggesbruket unikt i det avseendet. I jämförelse med denna typ av markanvändning utgör ett verksamhetsområde på sikt en betydligt mer stabil miljö.

/Lars Salomon, naturvårdsbiolog och artspecialist i skogliga miljöer